

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 017727 17 Uvp
Banja Luka, 10.4.2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Ljiljane Bošnjak Glizijan i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Snežane Crnojević, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi „P.“ a.d. P. (u daljem tekstu: tužilac), zastupan po punomoćniku T. S., advokatu iz B., protiv rješenja broj: ... od 29.9.2015. godine Uprave... (u daljem tekstu: tužena), u predmetu ponavljanja postupka okončanog rješenjima o promjeni korisnika u katastarskom operatu, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj: 11 0 U 017727 15 U od 14.10.2016. godine, u sjednici vijeća, održanoj 10.4.2019. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba, izjavljena protiv rješenja tužene, поближе označnog u uvodu ove presude, kojim je odbijena žalba tužioca, izjavljena protiv zaključka Područne jedinice P. broj: ... od 15.7.2015. godine, kojim se dozvoljava ponavljanje postupka, okončanog rješenjem prvostepenog organa broj: ... od 4.10.2002. godine i dopunskim rješenjem broj: ... od 16.12.2002. godine, te je određeno da će se postupak ponoviti na način da će se pružiti mogućnost Pravobranilaštvu Republike Srpske, Sjedište zamjenika P. da se izjasni na činjenice i okolnosti vezane za vršenje promjena u katastru zemljišta, s obzirom da se radilo o poljoprivrednom zemljištu u državnoj svojini i da je promjena izvršena na osnovu izvoda iz sudskog registra o transformaciji državnog preduzeća u akcionarsko društvo. Rješenjem prvostepenog organa od 4.10.2002. godine dozvoljena je promjena naziva korisnika i umjesto DP „P.“ P. upisan je „P.“ a.d. P., na osnovu rješenja Osnovnog suda u Banjaluci broj: U/I-1791/01, dok su dopunskim rješenjem od 16.12.2002. godine navedeni posjedovni listovi u kojima se ta promjena vrši.

Razlozi odbijanja tužbe se mogu svesti u najkraćem na zaključak nižestepenog suda da je bilo mjesta donošenju zaključka prvostepenog organa, kojim je dozvoljeno ponavljanje navedenog postupka, jer Pravobranilaštvo Republike Srpske nije učestvovalo u postupku promjene upisa i da su upravni organi pravilno cijenili činjenice u vezi sa utvrđivanjem blagovremenosti podnesenog prijedloga, pa da je i žalba tužioca pravilno odbijena. Posebno je istaknuto da prethodni postupak, koji je vođen, sve do donošenja ožalbenog zaključka od 15.7.2015. godine, nema uticaja na rješenje upravne stvari, iz razloga što je to ponavljanje postupka vođeno po službenoj dužnosti, a ponovljeni postupak je vođen po prijedlogu zainteresovanog lica, koji je preciziran, nakon što je prvostepeni organ postupio u izvršenju rješenja tužene od 19.11.2012. godine, kojim je poništeno rješenje prvostepenog organa od 20.5.2011. godine, kojim je takođe dozvoljeno ponavljanje postupka.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tužilac istu osporava zbog pogrešne primjene propisa. U zahtjevu tvrdi da se iz presude Okružnog suda u Banjaluci broj: 11 0 U 007872 11 U od 9.10.2012. godine, kao i presude Vrhovnog suda Republike Srpske broj: 11 0 U 007872 13 Uvp od 18.9.2014. godine može zaključiti da je Pravobranilaštvo Republike Srpske učestvovalo u postupcima i da je zakasnilo sa podnošenjem prijedloga za ponavljanje postupka, jer je u tim presudama navedeno da je Pravobranilaštvo RS, Sjedište zamjenika P. zaprimilo rješenja iz 2002. godine tokom postupka, te je tako propustilo da održi subjektivni i objektivni rok, zbog čega predlaže da se zahtjev uvaži, pobijana presuda ukine i predmet vrati na ponovni postupak i odlučivanje, ili da se presuda preinači, tužba uvaži i osporeni akt poništi.

U odgovoru na zahtjev tužena navodi da ostaje kod navoda, datih u obrazloženju osporenog akta, bez prijedloga za odluku po zahtjevu.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu i spise predmeta, na osnovu člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio, kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Iz stanja predmetne upravne stvari proističe da je prvostepeni organ odlučivao o ponavljanju postupka, okončanog navedenim rješenjima i donio rješenje od 20.05.2011. godine, kojim je dozvolio ponavljanje postupka, po službenoj dužnosti, prihvatajući prijedlog Opštine P., zastupane po Pravobranilaštvu Republike Srpske, Sjedište zamjenika u P. od 6.4.2011. godine kao inicijativu, zbog nesigurnosti u aktivnu legitimaciju podnosioca.

Nakon što je tužilac izjavio žalbu, tužena je rješenjem od 20.5.2011. godine tu žalbu odbila, pa je tužilac pokrenuo upravni spor, koji je okonačan presudom nižestepenog suda broj: 11 0 U 007872 11 U od 9.10.2012. godine, kojim je tužba uvažena i to rješenje poništeno. Odlučujući o zahtjevu Opštine P., koju je zastupalo Pravobranilaštvo Republike Srpske, Sjedište zamjenika P. za vanredno preispitivanje te presude, Vrhovni sud Republike Srpske je donio presudu broj: 11 0 U 007872 13 Uvp od 18.9.2014. godine, kojim je zahtjev Opštine P. odbio, a u razlozima te presude je navedeno da je nesporno protekao subjektivni rok od trideset dana, ali i objektivni rok od pet godina za ponavljanje postupka po službenoj dužnosti, s obzirom da je prvostepeni organ, kao donosilac rješenja, kojim je okončan postupak iz 2002. godine imao saznanje o donošenju tih rješenja, a pored navedenog da nije bilo ni osnova za ponavljanje postupka iz odredbe člana 234. tačke 4. i 5. Zakona o opštem upravnom postupku Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 13/02, 87/07 i 50/10, u daljem tekstu: ZOUP), tj. da nije bilo zablude prvostepenog organa od strane tužioca, koji mu je predočio rješenje registarskog suda od 18.10.2001. godine, koje nije stavljeno van snage, pa se takav razlog ne može podvesti pod osnov za ponavljanje iz odredbe člana 234. tačke 5. ZOUP, uz konačni zaključak da nije bilo osnova za ponavljanje postupka po službenoj dužnosti.

U izvršenju tih presuda ponavljen je postupak, pa je prvostepeni organ donio zaključak od 15.7.2015. godine, kojim je dozvolio ponavljanje, kako je to već navedeno, s pozivom na odredbu člana 234. stava 2. tačke 9. ZOUP i člana 68. Pravilnika za održavanje premjera i katastra zemljišta, uz obrazloženje da se radi o poljoprivrednom zemljištu, koje da Republika Srpska nije prodala u postupku privatizacije državnog kapitala, što među strankama nije sporno, te da je bilo neophodno omogućiti zakonskom zastupniku Republike Srpske da učestvuje u postupku promjene upisa posjednika. Kako rokovi iz člana 237. ZOUP za ponavljanje postupka teku od dana dostavljanja rješenja stranci, a sporna rješenja o provedenoj promjeni su formalno uručena zainteresovanom licu na usmenoj raspravi, prvostepeni organ je zaključio da je

prijedlog za ponavljanje postupka blagovremeno podnesen, kakav zaključak je prihvatila i tužena, odlučujući osporenim aktom o žalbi tužioca, koji je nižestepeni sud ocijenio zakonitim i pravilnim.

Pobijana presuda je pravilna, a navodi zahtjeva ne dovode u pitanje tu pravilnost.

Neosnovano tužilac u zahtjevu tvrdi da je u navedenim presudama Okružnog i ovog suda konstatovano da je Pravobranilaštvo Republike Srpske zakasnilo sa podnošenjem prijedloga za ponavljanje postupka, već je utvrđeno da je protekao subjektivni i objektivni rok da organi, po službenoj dužnosti, ponove postupak, s obzirom da su u tom upravnom postupku prijedlog za ponavljanje postupka Opštine P., zastupane po Pravobranilaštvu Republike Srpske, Sjedište zamjenika P., upravni organi tretirali kao inicijativu, pa takvo presuđenje nema uticaja na nastavak postupka, gdje se Pravobranilaštvo Republike Srpske legitimisalo kao podnosilac prijedloga za ponavljanje postupka. U vezi sa tim pravilno je nižestepenom presudom odbijena tužba, s obzirom da je odlučivano o ponavljanju postupka na osnovu člana 234. stava 1. tačke 9. ZOUP, a u skladu sa odredbama člana 237. stav 1. tačke 5. ZOUP, uz pravilan zaključak o blagovremenosti podnesenog prijedloga. Rješenja prvostepenog organa od 14.10. 2002. godine i 16.12.2002. godine nisu uručena zainteresovanom licu ni na dan podnošenja prijedloga, tj. 5.4.2011. godine, niti je tužilac priložio bilo kakve dokaze, kojim bi opovrgao takvo činjenično utvrđenje, tako da su ta rješenja uručena tek na usmenoj raspravi od 12.5.2015. godine, pa je taj prijedlog blagovremeno podnesen, s obzirom na tvrdnju zainteresovanog lica da je za sadržaj tih rješenja saznao početkom aprila mjeseca 2011. godine, a u nedostatku suprotnih dokaza. U pobijanoj presudi je pravilno obrazložen jedini navod zahtjeva da u prethodnim presudama nigdje nije navedeno, niti utvrđeno učešće zainteresovanog lica u postupcima koji su okončani rješenjima o promjeni upisa korisnika u katastarskom operatu.

Kako ni ostali navodi zahtjeva nisu od uticaja na drugačiju ocjenu, a u pobijanoj presudi nije ostvaren nijedan razlog, predviđen odredbama člana 35. stava 2. ZUS, to je zahtjev valjalo odbiti, na osnovu odredaba člana 40. istog propisa.

Zapisničar
Snežana Crnojević

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić